

פרשת וילך – שלישי

^(ז) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר
אֵלָיו לְעֵינַי כָּל־יִשְׂרָאֵל חֲזָק
וְאַמֵץ כִּי אַתָּה תָּבוֹא אֶת־
הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לֵאמֹתָם לְתֵת
לָהֶם וְאַתָּה תִּנְחִילָנָה אוֹתָם:
ז וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַיהוֹשֻׁעַ,
וַאֲמַר לִיה לְעֵינַי כָּל־
יִשְׂרָאֵל תִּקַּף וְעִלַּם
אָרִי אֶת־תִּיעוּל עִם עֲמָא
הַדִּין, לְאַרְעָא דְקִיִּים
יִי לְאַבְהָתְהוֹן לְמַתָּן
לְהוֹן; וְאַתָּה, תַּחֲסִנְנָה
לְהוֹן.

כ"ט < כִּי אַתָּה תָּבוֹא אֶת הָעָם הַזֶּה. אָרִי אֶת תִּיעוּל עִם עֲמָא
הַדִּין מֹשֶׁה אָמַר לַיהוֹשֻׁעַ זְקֵנִים שְׂבָדוֹר יִהְיוּ עִמָּךְ הַכֹּל לְפִי
דַּעְתָּן וְעַצְתָּן אָבֵל הַקָּב"ה אָמַר לַיהוֹשֻׁעַ כִּי אַתָּה תָּבִיא אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם תָּבִיא עַל כְּרָחֶם הַכֹּל
תָּלוּי בָךְ טוֹל מִקָּל וְהֵךְ עַל קֹדְקֹדֶן דְּבַר אֶחָד לְדוֹר וְלֹא שְׁנֵי
דְּבָרִים לְדוֹר:

^(ח) וַיְהוָה הוּא | הַהֲלֹךְ לְפָנֶיךָ
הוּא יִהְיֶה עִמָּךְ לֹא יִרְפֶּךָ
וְלֹא יַעֲזֹבְךָ לֹא תִירָא וְלֹא
תַחַת:
ח וַיִּי הוּא מְדַבֵּר קִדְמָךְ,
מִיִּמְרִיהָ יִהְיֶה בְּסַעֲדָךְ לֹא
יִשְׁבָּקְנֶךָ, וְלֹא יִרְחַקְנֶךָ;
לֹא תִדְחַל, וְלֹא תִתְּכַר.

^(ט) וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה
הַזֹּאת וַיִּתְּנָה אֶל־הַכֹּהֲנִים
בְּנֵי לֵוִי הַנְּשָׂאִים אֶת־אֲרוֹן
בְּרִית יְהוָה וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל:
ט וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה, יְת
אוֹרִיתָא הָדָא, וַיִּתְּבָה
לְכַהֲנֵיָא בְּנֵי לֵוִי,
דְּנִטְלִין יְת אֲרוֹן
קִיָּמָא דִּיִּי; וְלִכְל סְבִי,
יִשְׂרָאֵל.

כ"ט < וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה וְגו' וַיִּתְּנָה. כְּשֶׁנִּגְמְרָה כָּלָה נִתְּנָה לְבְנֵי
שְׂבָטוֹ: